

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/424/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114227195
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4114227195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v sporovej veci žalobcov: 1. R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Q. I. č. XXX, 2. Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Q. I., č. XXX, proti žalovanému: T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Q. I. č. XXX, zastúpený Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom Vráble, Hlavná č. 1221 o vrátenie daru, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 18C/201/2014-135 zo dňa 12.06.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v plnej výške.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali voči žalovanému vrátenie daru. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má právo voči žalobcom na náhradu trov konania v rozsahu 100% a štát má právo na náhradu trov voči žalobcom v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 628, § 630 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zisteným skutkovým stavom. V dôvodoch uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali od žalovaného vrátenia daru- podiel 1 nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. Q. I., zapísané na LV číslo XX ako parc. reg. Z. číslo XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria s domom súp. č. XXX o výmere XXX mX a parc. CKN číslo XXXX/XX záhrady o výmere XXX m2. Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný je ich syn, ktorému darovali polovicu nehnuteľností darovacou zmluvou zo dňa 1.2.1999. Žalovaný v zmluve prebral na seba osobný záväzok s tým, že im bude poskytovať všestrannú starostlivosť a opateru v prípade staroby, choroby a bezvládnosti. Žalovaný však neprispieval na náklady domácnosti, dlhodobo a sústavne neprejavoval o nich žiadny záujem, zakazoval, aby ich navštevovali príbuzní, hrubo a vulgárne im nadával a chcel nehnuteľnosť predať Jeho správanie voči nim je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto žiadali vrátiť dar.

1.2 Súd vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 1.2.1999 bola medzi žalobcami v I. a v 2. rade ako darujúcimi a žalovaným a J. T. ako obdarovanými uzatvorená darovacia zmluva, na základe ktorej žalobcovia v I. a v 2. rade (rodičia) darovali nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Q. I., zapísané na LV číslo XX ako parc. reg. Z. číslo XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria spolu s domom súp. č. XXX o výmere XXX m2 a parc. CKN číslo XXXX/XX záhrady o výmere XXX m2 svojim deťom a to žalovanému T. Y. a J. T. každému v podiele 1. Zároveň bolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania a bývania v prospech darujúcich. V bode 4 darovacej zmluvy obdarovaní prebrali na seba záväzok znášať primerané náklady na úpravu a zachovanie darovaných nehnuteľností a prevzali osobný záväzok spočívajúci v poskytnutí všestrannej starostlivosti a opateru v prospech darujúcich v prípade ich staroby, choroby a bezvládnosti. Vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy bol povolený Správou katastra nehnuteľností Nitra dňa 26.03.1999 pod č. V 540/1999. Z výpisu z katastra nehnuteľností LV č.XX vyplýva, že v súčasnosti sú ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností

nachádzajúcich sa v kat. úz. Q. I. zapísaní žalovaní v podiele 1 a žalobcovia každý v podiele 1, nakoľko dcéra žalobcov J. T. im vrátila svoj podiel 1 darovaných nehnuteľností.

1.3 Dňa 15.8.2014 žalobcovia listom adresovaným žalovanému vyzvali žalovaného na vrátenie daru v lehote do 31.08.2014. Ako dôvody na vrátenie daru vo výzve uviedli, že po uzatvorení darovacej zmluvy si žalovaný v darovanej nehnuteľnosti svojvoľne zriadil prevádzku stolárskej dielne, čo malo za následok zničenie celého poschodia nehnuteľnosti a vymenil okná napriek tomu, že pôvodné boli ešte funkčné. Ďalej uviedli, že sa na nákladoch na kúrenie žalovaný ničím nepodieľal napriek tomu, že v darovacej zmluve sa zaviazal znášať primerané náklady na úpravu a zachovanie darovaných nehnuteľností. Ďalej uviedli, že dal inzerát na predaj nehnuteľnosti bez ich vedomia. Vytkli žalovanému, že napriek tomu, že bývali v jednom dome, neprejavil o svojich rodičov žiadny záujem, hoci vzhľadom na svoj vek a choroby potrebovali starostlivosť a opateru, nenavštívil ich pri životných jubileách a sviatkoch ako sa na syna patrí, zakazoval príbuzným aby ich navštevovali, vykrikoval dokedy budú ešte žiť a hrubo a vulgárne im nadával. Týmto neetickým správaním im ako rodičom neposkytol potrebnú pomoc v starobe a chorobe, čím hrubo porušil dobré mravy, čo je dôvodom pre vrátenie daru podľa § 630 OZ.

1.4 Na základe vykonaného dokazovania súd prijal záver, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcov, uvedené vo výzve na vrátenie daru. Žalobcovia uvádzali niekoľko dôvodov, pre ktoré žiadali vrátenie daru. Tvrdili, že žalovaný si svojvoľne zriadil prevádzku stolárskej dielne v časti darovanej nehnuteľnosti. Súd v tomto smere poukázal na tú skutočnosť, že k uzavretiu darovacej zmluvy prišlo v roku 1999 a žalovaný začal podnikať v roku 2001 a skočil s podnikaním v roku 2011. V konaní výsluchom žalobcov nebolo preukázané, že by mali námietky voči podnikaniu žalovaného. Ďalším dôvodom pre ktorý žiadali vrátenie daru bolo ich tvrdenie, že sa žalovaný nepodieľal na nákladoch na úprave a zachovaní darovanej nehnuteľnosti. Ani tento dôvod súd nepovažoval za preukázaný, pretože z výpovedí vypočutých svedkov bolo zistené, že žalovaný s manželkou, potom čo sa do nehnuteľnosti nasťahovali, investovali nemalé finančné prostriedky na jej rekonštrukciu, pretože tam mali dielňu aj byť. Nebolo preukázané ani to, že by sa žalovaný nepodieľal na nákladoch spojených s bývaním v spoločnom dome, pretože platil za elektrinu, čo žalobcovia nepopreli. Taktiež v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný zakazoval, aby žalobcov navštevovali ich príbuzní, ani to, že by hrubo a vulgárne nadával žalobcom a že im neposkytol potrebnú pomoc v chorobe a starobe. Súd v tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne U. Y. (švagriná žalovaného) ktorá potvrdila, že nebola svedkom konfliktu medzi stranami sporu a ani žiadny iný vypočutý svedok nepotvrdil takéto správanie sa žalovaného voči rodičom. Žalobcovia vyžadovali od žalovaného aby sa väčšou mierou podieľal na nákladoch spojených s užívaním nehnuteľnosti a práve tu začali vznikať problémy z dôvodu odlišných postojov a pohľadov na uhrádzanie výdavkov spojených so spoločným bývaním v darovanej nehnuteľnosti. V konaní bolo preukázané, že žalovaný spolu so svojou manželkou opustil dom v roku 2011 v čase, keď sa k rodičom nasťahoval jeho brat s manželkou. Súd mal za to, že na vzniku konfliktných situácií sa podieľali tak žalobcovia ako i žalovaný. Z týchto dôvodov preto súd mal za to, že k narušeniu vzťahov medzi darcami a obdarovaným došlo z dôvodov daných na oboch stranách. Po prerušení spolužitia síce vzťahy boli obmedzené, ale boli zapríčinené situáciou, ktorá zle vplývala na psychiku žalovaného, čo bolo aj dôvodom, že žalovaný navštevuje psychiatrickú ambulanciu od 6.7.2010. Ako vyplýva z lekárskej správy stav žalovaného sa dekompenzuje vplyvom nepriaznivých sociálnych a iných faktorov z okolia. Vzhľadom k týmto skutočnostiam pri uplatnení princípu vzájomnosti, teda pri posudzovaní správania žalobcov ako darcov a žalovaného ako obdarovaného, z aspektu či darcovia sami nevyvolali správanie obdarovaného narušujúce dobré vzťahy, mal súd za to, že nebolo preukázané zo strany žalovaného negatívne správanie vo vzťahu k rodičom takej intenzity, ktoré by vzhľadom na všetky okolnosti tohto prípadu bolo možné hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. V konaní nebolo preukázané ani také správanie sa žalovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotných žalobcov (rozsudok NSSR 2Cdo/108/2007). Podľa názoru súdu z dokazovania vyplynulo, že strany sporu sa navzájom správajú nevhodne, pričom až v takej miere, že sa nedokázali spolu stretávať a riešiť bežné záležitosti. Z týchto dôvodov súd mal za to, že žaloba žalobcov na vrátenie daru z titulu správania sa žalovaného spôsobom, ktorý hrubo porušuje dobré mravy nie je dôvodná, keďže správanie sa žalovaného k žalobcom nedosahuje takú intenzitu, že by tým hrubo porušoval dobré mravy a preto súd žalobu zamietol.

1.5 Vzhľadom k úspechu žalovaného v konaní, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté po samostatných uzneseníach vydaných súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§262 ods.2 CSP). Zároveň rozhodol aj o náhrade trov štátu, ktoré vznikli v konaní v súvislosti s vyplatením znalečného znalcovi ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, aplikujúc na danú vec už Civilný sporový poriadok, podľa ktorého o samotnej náhrade trov dôkazu (nároku a výške) súd

osobitne nerozhoduje, rozhodne však o nej osobitným výrokom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Podľa výsledku sporu priznal štátu voči neúspešným žalobcom právo na náhradu trov ktoré mu v konaní vznikli s tým, že o ich výške rozhodne súdny úradník (§ 470 ods. 2, § 253, § 255 a § 262 ods. 2 CSP).

2 Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia a navrhli napadnutý rozsudok zmeniť a ich žalobe vyhovieť a priznať im právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu a štátu priznať právo na náhradu trov voči žalovanému v plnom rozsahu. Odvolanie odôvodnili tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e / CSP) a že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP. Namietali, že súd nevyhovel ich návrhu na vypočutie ďalších svedkov, ktorí mali preukázať nimi tvrdené správanie sa žalovaného voči nim, čo je rozhodujúce pre zistenie skutkového stavu. Z výpovede svedkyne A. vyplýva, že žalovaný súhlasil s bývaním v rodičovskom dome len pod podmienkou, že mu rodičia darujú polovicu nehnuteľnosti. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný mal záujem len o majetok a darovanú nehnuteľnosť mal v úmysle predať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, čím by sa žalobcovia stali bezdomovcami. Podľa ich názoru vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že žalobca nedodrжал svoj záväzok z darovacej zmluvy znášať primerané náklady na úpravu a zachovanie darovaných nehnuteľností a rovnako bolo preukázané, že im neposkytol všestrannú starostlivosť a opateru napriek ich pokročilému veku a podlomenému zdraviu, dlhodobo sa o nich nezaujímal, vulgárne im nadával a správal sa voči nim urážlivo. Pokiaľ ide o úhradu nákladov spojených s bývaním v nehnuteľnosti, žalovaný sa na nich podieľal len čiastočne, platil síce elektrinu, ale zvýšené náklady na elektrinu súviseli s jeho podnikateľskými aktivitami, preto ich mal znášať sám. Žalovaný nedodržíva podmienky darovacej zmluvy, pretože sa voči nim nespráva tak, ako sa k tomu zaviazal, neprejavuje o nich záujem ako by mal syn o rodičov, čo je dôvod na vrátenie daru.

3 Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam a na ich základe vo veci správne rozhodol ak žalobu zamietol pre nesplnenie zákonných podmienok na uloženie mu povinnosti vrátiť dar v zmysle ust. § 630 Obč. zákonníka. V konaní nebolo preukázané že by sa vo vzťahu k žalobcom správal tak, že by hrubo porušoval dobré mravy. Poukázal na aj to, že z hľadiska obsahu, výzva na vrátenie daru neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by dostatočne určito špecifikovali správanie žalovaného pre ktoré žiadajú vrátiť dar. Tvrdenia žalobcov obsiahnuté vo výzve nie sú pravdivé a neboli v konaní ničím preukázané. Vzájomné vzťahy medzi stranami sporu nie sú dobré na čom nesú vinu hlavne žalobcovia. K uplatnenému odvolaciemu dôvodu žalobcov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uviedol, že pre vykonanie navrhovaného dôkazu - vypočutie svedkov neexistovali žiadne dôvody, pretože títo svedkovia už boli vypočutí v konaní a navyše právny zástupca žalobcov neuviedol na aké skutočnosti by mali byť znovu vypočutí.

4 Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5 Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov uvedených pod písm. a), b), c), čo nie je tento prípad.

6 Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

7 Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8 Predmetom konania je žaloba o vrátenie daru vydaním spoluvlastníckeho podielu 1- - iny nehnuteľností nadobudnutých žalovaným darovacou zmluvou zo dňa 01.02.1999 od žalobcov. Vrátenie daru žalobcovia odôvodňovali tým, že ich syn ako obdarovaný nesplnil osobný zväzok z darovacej zmluvy, že im poskytne všestrannú starostlivosť a opateru v prípade ich staroby, choroby a bezvládnosti a bude sa o nich starať až do konca ich života, ani zväzok, že bude znášať primerané náklady na úpravu a zachovanie darovaných nehnuteľností. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný po darovaní mu polovice nehnuteľností si v nej svojvoľne zriadil prevádzku stolárskej dielne a vymenil takmer všetky okná, ktoré boli funkčné, čo malo za následok úplné zničenie celého poschodia. Ďalej tvrdili, že náklady

na kúrenie v rodinnom dome znášali výlučne oni a že na nevyhnutné opravy v dome (zatekanie strechy, prerobenie kanalizácie a kúpeľne) ničím neprispel, dokonca podal inzerát na predaj domu bez toho, že by mali o tom vedomosť. Napriek tomu že bývali v jednom dome (žalobcovia na prízemí a žalovaný s manželkou na poschodí) nejavil o rodičov žiadny záujem, hoci mal vedomosť, že pre ich vysoký vek a chorobu potrebujú starostlivosť a opateru. Žalovaný sa správal k nim tak, že im vulgárne nadával, nenavštívil ich pri životných jubileách a sviatkoch a zakazoval aby ich navštevovali príbuzní. Žalovaný poprel, že by sa k rodičom správal tak, ako je to uvedené vo výzve na vrátenie daru, ktorá mu bola doručená.

9 Podľa § 628 ods. 1,2 Obč. zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnuťelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

10 Podľa § 630 Obč.zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

11 Ustanovenie §630 OZ umožňuje darcovi domáhať sa vrátenia daru ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Darca však musí urobiť jednostranný právny úkon- prejav voči obdarovanému, že žiada vrátiť dar, teda si musí voči obdarovanému uplatniť toto právo a ak tak urobí, darovanie zanikne okamihom, keď tento prejav dôjde k obdarovanému a obnoví sa tým pôvodný stav a obdarovanému vznikne povinnosť dar vrátiť. Prejav vôle darcu, že žiada vrátiť dar, môže byť urobený v akejkoľvek forme. Darca sa môže domáhať vrátenia daru aj v prípade, keď rušivý stav už netrvá, ale k porušeniu dobrých mravov došlo v minulosti. Uvedené zákonné ustanovenie za právne relevantné považuje len také správanie obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu.

10. Vzhľadom na splnenie zákonnej podmienky pre uplatnenie práva darcu na vrátenie daru podľa § 630 OZ (jednostranný prejav smerujúci voči obdarovanému) súd skúmal, či sa obdarovaný správal v rozpore s dobrými mravmi a dospel k záveru, že nárok žalobcov na vydanie nehnuteľnosti v rozsahu darovaného podielu nie je opodstatnený. Podľa názoru súdu neboli splnené zákonné podmienky § 630 OZ, čím nedošlo k zániku právneho vzťahu z darovania.

11. Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napr. predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí.

12. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Definícia dobrých mravov nie je nikde normatívne upravená. Uvedené ustanovenie má v oblasti občianskeho práva závažný interpretačný i aplikačný dosah. Ide predovšetkým o ustanovenia zakazujúce taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s pravidlami demokratickej spoločnosti a jej morálky, s princípmi právneho štátu a občianskej spolupatričnosti. Pri premietnutí tejto zásady do vzájomného vzťahu subjektov občianskeho práva ide o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko v spoločensky vhodnej miere a únosnosti. Pojmom dobré mravy možno rozumieť pravidlá morálneho charakteru, ktoré za určitých okolností môžu nadobudnúť povahu právnej normy.

14. Vzhľadom na predmet sporu, súd prvej inštancie zameral dokazovanie na preukázanie skutočností, pre ktoré sa žalobcovia domáhali vrátenia daru od žalovaného a správne posudzoval splnenie podmienok v zmysle ust. § 630 OZ . Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o skutkových a právnych dôvodoch zamietnutia žaloby.

15. Z vykonaného dokazovania zistil, že po uzatvorení darovacej zmluvy 01.02.1999 sa žalovaný s manželkou nasťahovali do darovanej časti nehnuteľnosti (žalobcovia bývali na prízemí a žalovaný s manželkou na poschodí). V tom čase boli vzťahy medzi nimi dobré a žalovaný začal rekonštruovať svoje priestory v dome tak, aby tam mohol bývať aj podnikať. S podnikaním začal v roku 2001 a v konaní nebolo preukázané, že by s tým žalobcovia nesúhlasili a skončil s podnikaním v rodičovskom dome v marci 2011, keď sa z domu odsťahoval. Kým žili v jednom dome (do roku 2011) vzťahy boli dobré, žalovaný s manželkou pomáhali žalobcom pri nákupoch, návšteve lekára, upratovaní v domácnosti. K problémom medzi žalobcami a žalovaným začalo dochádzať potom, čo sa brat žalovaného aj s manželkou nasťahovali k rodičom. Žalovaný túto situáciu veľmi zle znášal, čo sa prejavilo tým, že sa

psychicky zrútil a na doporučenie lekárky sa z domu aj s manželkou v marci 2011 odsťahovali do iného domu, neďaleko žalobcov. Od tej doby sa ich kontakty obmedzili, žalovaný ukončil podnikanie a v nehnuteľnosti sa už nezdržoval. V roku 2014 výzvou zo dňa 15.08.2014 žalovaného vyzvali na vrátenie spoluvlastníckeho podielu, ktorý mu darovali.

16. Odvolací súd hodnotiac okolnosť, či objektívne bol daný dôvod na účinný prejav domáhania sa vrátenia daru, dospel k záveru, že v zmysle vyššie popísaného právneho rozboru zákonné podmienky pre povinnosť vrátenia daru na základe výzvy darcov a z dôvodu uvádzaného darcami neboli splnené, a to s ohľadom na vyššie popísaný skutkový stav. V podrobnostiach odkazuje odvolací súd na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku, s ktorými sa stotožnil. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcov, že sa voči nim žalobca správal vulgárne a urážlivo, čo nepotvrdil ani jeden svedok a okrem toho, žalobcovia vo výzve ani v žalobe nekonkretizovali, kedy malo k takémuto správaniu dôjsť a čo bol jeho obsahom. Iba všeobecné konštatovanie o nevhodnom správaní sa obdarovaného nepostačuje pre záver o naplnení znakov ust. § 630 OZ. Konkretizácia správania sa obdarovaného, ktoré má byť dôvodom pre vrátenie daru je nevyhnutné aj z hľadiska posúdenia prípadného premlčania, pretože právo darcu podlieha premlčaniu vo všeobecnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď darca mohol právo uplatniť po prvý raz (§ 101). Ostatné konanie žalovaného v súvislosti s podnikaním a užívaním nehnuteľností súd nepovažoval za také, ktoré by sa mohlo považovať za hrubé porušenie dobrých mravov.

17. K odvolaciemu dôvodu žalobcov, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy- vypočutie svedkov, odvolací súd uvádza, že na návrh žalobcov súd vypočul svedkov (R. Y.-syn žalobcov, J. T.-dcéra žalobcov, U. Y.-manželka R. Y., A. Y.- manželka žalovaného, X. T.- bratranec žalobkyni v 2. rade, H. T.- suseda žalobcov a K. F.), ktorí boli k veci podrobne vypočutí. Žalobcovia bez uvedenia dôvodu ich žiadali opätovne vypočuť, čo súd zamietol. Žalobcovia navrhli vypočuť aj ďalších svedkov, ktorí mali podľa nich objasniť vulgárne správanie žalovaného a neposkytnutie pomoci svojim rodičom. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku uviedol, prečo nepovažoval vykonanie tohto dôkazu za potrebné a odvolací súd sa s jeho argumentáciou stotožnil.

18. Odvolací súd k tomu dodáva, že dokazovanie je časť civilného sporového konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd podľa § 185 CSP rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Ak súd niektoré navrhnuté dôkazy nevykoná (napr. nevypočuje navrhnutého svedka), musí v odôvodnení rozsudku odôvodniť, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 CSP). V prejednávanej veci súd prvj inštancie takto postupoval a uviedol, prečo nevypočul navrhnutých svedkov. Zo samej skutočnosti, že súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy na zistenie skutkového stavu, nemožno preto vyvodiť, že nevykonaním žalobcami navrhovaného dokazovania došlo k odňatiu im možnosti konať pred súdom.

19. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave. Posudzujúc vecnú správnosť prvostupňového rozsudku z hľadiska vyššie uvedených kritérií pre vrátenie daru podľa § 630 Obč. zákonníka odvolaciemu súdu vyplynulo, že zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).